

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 2, 2024

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:11](#) 16-01-2024

Meerdaadse samenloop en overschrijding maximum bij strafoplegging.

RECHTSPRAAK

Meerdaadse samenloop en overschrijding maximum bij strafoplegging.

Meerdaadse samenloop en overschrijding maximum bij strafoplegging.

Wenk

De verdediging klaagt namens de verdachte, ten aanzien van wie bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht, meermalen gepleegd is bewezen verklaard, over het oordeel van het hof dat de bewezen verklaarde gedragingen meerdaadse samenloop als bedoeld in artikel 57 Sr opleveren en dat het hof een hogere gevangenisstraf heeft opgelegd dan wettelijk is toegestaan.

Het hof heeft het bewezen verklaarde gekwalificeerd als 'bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht, meermalen gepleegd' en als wettelijk voorschrift waarop de straf mede is gebaseerd onder meer artikel 57 Sr vermeld. Het hof heeft de verdachte wegens het bewezen verklaarde (onder meer) een gevangenisstraf opgelegd van drie jaren, met aftrek als bedoeld in artikel 27 Sr.

De Hoge Raad overweegt dat de klachten zich lenen voor gezamenlijke bespreking en overweegt dat bij beoordeling van de eerste klacht voorop moet worden gesteld dat samenloopvragen mede worden bepaald door de in het concrete geval toepasselijke strafbepaling(en). Als bijvoorbeeld een strafbepaling betrekking heeft op een meervoud van voorwerpen of gedragingen, rijst bij bewezenverklaring van het – gelijktijdig en op dezelfde plaats – handelen in strijd met die bepaling in beginsel geen samenloopvraagstuk omdat dan sprake is van een uit de delictsomschrijving voortvloeiende enkelvoudige kwalificatie. Daar staat tegenover dat in het bijzonder bij gevolgdelicten het uitgangspunt is dat elk gevolg – ook als de verschillende gevolgen uit hetzelfde feit of feitencomplex voortvloeien – een zelfstandige vervulling van de delictsomschrijving oplevert en dat daarom in beginsel van eendaadse samenloop of van een voortgezette handeling geen sprake is, zoals bij een verkeersongeval in de zin van artikel 6 WVV 1994 met meerdere slachtoffers (vgl. ECLI:NL:HR:2017:1111, r.o. 2.4).

De Hoge Raad overweegt dat het hof bewezen heeft verklaard dat de verdachte door het maken van abrupte stuurbewegingen in de richting van de politieauto waarin twee politieambtenaren zaten, deze politieambtenaren heeft bedreigd met een misdrijf tegen het leven gericht. Deze gedragingen leveren ten aanzien van ieder van deze politieambtenaren een zelfstandige vervulling van de delictsomschrijving op. De Hoge Raad oordeelt dat het oordeel van het hof dat sprake is van meerdaadse samenloop, gelet op hetgeen is vooropgesteld, al daarom niet getuigt van een onjuiste rechtsopvatting en niet onbegrijpelijk is.

De Hoge Raad overweegt dat voor de beoordeling van de tweede klacht van belang is dat het bewezen verklaarde is gepleegd op 31 oktober 2020. Gezien het op dat moment geldende artikel 285 lid 1 (oud) Sr in samenhang met artikel 57 Sr kan bij meerdaadse samenloop het in die bepaling bedoelde strafmaximum van twee jaren met niet meer dan een derde daarvan worden verhoogd. De door het hof opgelegde gevangenisstraf is hoger dan dit strafmaximum. De Hoge Raad oordeelt dat het bestreden arrest daarom wat betreft de strafoplegging niet in stand kan blijven.

J.H.J. Verbaan, januari 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:11

Zaaknummer: 22/04158

Rechters: V. van den Brink, A.E.M. Röttgering en C.N. Dalebout

Advocaten: S.J. van der Woude

Wetsartikelen: 57 Sr , 285 Sr en 27 Sr